

KOZMIKUS KÜZDELEM

Február 22., szombat délután

A bűn eredetére lehetetlen olyan magyarázatot találni, ami megindokolná létezését. De eleget tudhatunk mind a bűn eredetéről, mind végleges megszüntetéséről ahhoz, hogy világosan lássuk: Isten igazságosan és jóakarattal kezeli a bűnt. Semmit sem tanít a Szentírás világosabban, mint azt, hogy Isten semmiképpen sem felelős a bűn létrejöttéért; hogy Ő nem vonta vissza önkényesen kegyelmét; hogy nem volt hiba kormányzatában, ami alkalmat adott volna a lázadásra. A bűn „betolakodó”, amelynek jelenlétét nem lehet megindokolni. A bűn titokzatos, érthetetlen; mentegetése egyenlő volna igazolásával. Ha mentséget lehetne találni rá, vagy okot létezésére, akkor megszűnne bűn lenni. A bűnre egyetlen meghatározás van, amelyet Isten Igéje ad: „a bűn pedig a törvénytelenység”; egy olyan elv testet öltése, mely harcban áll Isten kormányzatának alapjával: a szeretet nagyszerű törvényével. – *A nagy küzdelem*, 492. o.

Lucifer irigy és féltékeny volt Jézus Krisztusra. Mégis, mikor az angyalok meghajoltak Jézus előtt, hogy elismerjék felsőbbtségét, nagy tekintélyét és jogos uralmát, Lucifer is meghajolt velük, de szíve tele volt irigységgel és gyűlölettel. Isten bevette Jézust terveinek különleges tanácsába, de Lucifer nem ismerte tervét. Nem értette meg és nem is kapott engedélyt Isten szándékainak megismerésére. Krisztust azonban a menny legfőbb hatalomnak ismerte el, akinek hatalma és tekintélye ugyanaz, mint az Atyáé. Lucifer azt gondolta, hogy közkedveltségnek örvend a menny angyalai előtt. Rendkívül felmagasztalták őt, ami azonban nem indította Teremtője iránti hálára és dicséretre. Magának Istennek a magasságára törekedett. Dicsőséget talált saját fenségében. Tudta, hogy az angyalok tisztelik. Egy különleges küldetést kellett végrehajtania. Közel volt a nagy Teremtőhöz, és az örökkévaló Istent körülvevő dicső fényesség szüntelenül ragyogó sugarai különösen reá árad-

tak. Arra gondolt, hogy milyen nagy örömmel engedelmeskedtek neki az angyalok. Ruhái nem ragyogóan szépek? Miért kell így tisztelnie Krisztust önmaga felett? – *A megváltás története*, 14. o.

A végtelen bölcsesség még akkor sem pusztította el Sátánt, amikor már eldöntött tény volt, hogy nem maradhat tovább a mennyben. Mivel Isten csak szeretetből fakadó szolgálatot fogadhat el, teremtményei engedelmességének arra a meggyőződésre kell épülnie, hogy Isten jó és igazságos. Mivel a menny és a többi világ lakói akkor még nem ismerték a bűn jellegét és következményeit, nem látták volna meg Isten igazságos és irgalmas voltát, ha Sátánt elpusztítja. Ha Sátán azonnal megszűnt volna létezni, Istent inkább félelemből szolgálták volna, mint szeretetből. A csaló befolyása nem szűnt volna meg teljesen, és nem semmisült volna meg egészen a lázadás szelleme. A bűnnek be kellett érnie. Sátánnak az egész világegyetem érdekében, amelynek korszakai szünet nélkül peregnek, alaposabban ki kellett bontakoztatnia elveit, hogy az Isten kormányzása elleni vádját igazi megvilágításban lássa minden teremtett lény, és Isten igazságossága, irgalma és törvényének változhatatlansága örökre vitán felül álljon. – *A nagy küzdelem*, 498. o.

Február 23., vasárnap

Ennek a példázatnak a tanulsága szemlélteti, hogy miként jár el Isten az emberekkel és az angyalokkal. Sátán egy csaló. Amikor a mennyben vétkezett, még az Istenhez hűséges angyalok sem értették meg teljes mértékben a jellemét. Ezért nem pusztította el azonnal Isten. Ha Sátán akkor megsemmisül, a szent angyalok nem értették volna meg Isten igazságosságát és szeretetét. Az Isten jóságával kapcsolatos kételyük a gonoszság magvához hasonlóan a bűn és a nyomorúság keserű gyümölcszeit teremtette volna meg. Következésképpen Isten megkímélte a gonoszság szerzőjének életét, és hagyta, hogy jelleme kibontakozzék.

Isten korszakokon át tűrte a gonoszság munkálkodását. Azt azonban nem akarta megengedni, hogy az általa teremtett lények közül bárkit is becsapjanak a törvénytelenység atyjának hazug állításai, ezért inkább felkínálta a golgotai áldozat végtelen ajándékát, mivel fennállt annak a veszélye, hogy a konkollyal együtt az értékes búzát is kitépik. Vajon nem kellene mi is türelmet tanúsítsunk embertársaink iránt, ahogy a föld és a menny Istene tanúsított Sátán iránt? – *The Upward Look*, 77. o.

Krisztus... a jellem és az indítékok megítélését nem reánk bízta. Annál sokkal jobban ismer minket. Ha megpróbálnánk a gyülekezetből kiszakítani azokat, akiket álkeresztényeknek vélünk, biztosan követnénk el hibákat. Sokszor éppen azokat tartjuk reménytelen eseteknek, akiket Krisztus magához vonz. Ha gyarló ítélőképességünkre hallgatva járnánk el velük, talán reményük utolsó szikrájától is megfosztanánk őket. Számos olyan embert fog Isten elmarasztalni, aki ma hívőnek tartja magát. Sokan pedig ott lesznek a mennyben, akikről felebarátaik nem is feltételezték. Az ember a látszathibából ítél, Isten pedig a szív alapján. A konkoly és a búza együtt nő az aratásig. Az aratás a kegyelemidő vége.

A Megváltó szavai nagy türelemre és mélységes szeretetre tanítanak. A konkoly és a jó mag gyökereinek összefonódása példázza azt a szoros kapcsolatot, amely a látszathívők és a hű tanítványok között fennállhat a gyülekezetben. E látszathívők valódi jelleme nem mutatkozik meg teljesen. A gyülekezetből kizárásukkal megtántoríthatunk más, egyébként hűséges tagokat. – *Krisztus példázatai*, 71–72. o.

Őrizkedjünk az elvakult és türelmetlen lelkülettől. Ne különüljünk el embertársainktól olyan lelkületet tanúsítva, amely ezt hangoztatja: „Ne közelíts hozzám, mert én szentebb vagyok nálad.” Ne zárkózzunk el embertársaink elől, hanem igyekezzük megosztani másokkal is azt az értékes igazságot, ami áldást hozott a szívünkbe... Mindazonáltal legyen szilárd meggyőződésünk, hogy az embertársi kapcsolatok terén mindaz nem lehet hasznunkra, ami valamilyen módon eltérít az igazságtól, és Istent is mélységesen megszorítja. – *In Heavenly Places*, 310. o.

Február 24., hétfő

A bűn keletkezése előtt béke és boldogság uralta az egész világegyetemet. Minden tökéletes összhangban volt a Teremtő akarásával. Az Isten iránti szeretet mindent túlszárnyalt, az egymás iránti szeretet pedig tiszta volt. Krisztus, az Ige, Isten egyszülöttje egy volt az örökkévaló Atyával – természetben, jellemében és szándékban. Az egyetlen lény volt az egész világegyetemben, aki tanácskozhatott Istennel, és osztozhatott szándékaiban. Krisztus által teremtette Isten a mennyei lényeket. „Őbenne teremtett minden, ami van a mennyekben... akár királyi szé-

kek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok” (Kol 1:16); és Krisztusnak éppúgy mint az Atyának, az egész menny a hódolatát fejezte ki. – *A nagy küzdelem*, 493. o.

Sok embert a bűn eredete és oka nagyon elbizonytalanít. Látják a gonoszság munkáját, és rettenetes következményeit: a szenvedést, a pusztulást, és azt kérdezik, miként lehetséges mindez annak a lénynek az uralma alatt, akinek a bölcsessége, hatalma és szeretete végtelen. Ez olyan titok, amelyre nem találnak magyarázatot. Bizonytalanságuk és kételkedésük vakká teszi őket, és nem veszik észre az Isten Igéjében világosan kinyilatkoztatott és az üdvösség szempontjából nélkülözhetetlen igazságokat. Vannak olyanok is, akik – miközben a bűn létezéséről kérdezősködnek – azt is meg akarják tudni, amit Isten nem nyilatkoztatott ki. Ezért nem találnak megoldást problémáikra. S mivel hajlanak a kételyre és az akadémikuskodásra, mentségül hozzák fel ezt Isten Igéjének elvetésére. – *A nagy küzdelem*, 492. o.

Abban a percben, amikor az ember behódolt az ellenfél csábításainak, s azt követte el, amiről Isten megmondta, hogy nem szabad megtennie, Krisztus állt az élők és holtak közé azt mondván: „Sújtson engem a büntetés. Én állok az ember helyébe. Még egy lehetőséget nyújtok neki.”

Milyen mérhetetlen szeretet ez! Milyen csodálatos ez a leereszkedés! A dicsőség Királya följárja, hogy a bukott emberi fajig alázza magát! Hogy Ádám lábnyomába fogja helyezni lábát. Hogy magára fogja venni az ember bukott természetét, s harcba bocsátkozik az erős ellenféllel, aki diadalt aratott Ádámon. Hogy majd legyőzi Sátánt, s ezzel utat nyit az Ádám bukása miatti gyalázat megváltásához, jóvátételéhez azoknak, akik hajlandók benne bízni. – *A Te Igéd igazság*, 1. köt., 1085. o.

Jézus azért jött a világba, hogy saját életén keresztül bemutassa Isten jellemét, félresöpörje a Sátán által kigondolt téves elgondolásokat, és felfedje Isten dicsőségét. Csak úgy mutathatta be mennyei Atyja irgalmát, kegyelmét és szeretetét, hogy az emberek között élt; ugyanis csak a jócselekedetek által tárhatta fel Isten kegyelmét. Az emberek hitetlensége mélyen gyökerezett, mégsem tudtak ellenállni isteni példaadásának tanúságtételének, szeretetben és igazságban véghezvitt tetteinek. – *Isten fiaí és leányai*, 139. o.

Február 25., kedd

De volt valaki, aki visszaélt ezzel a szabadsággal. Benne – akit Krisztus után Isten a legjobban kitüntetett, és aki a menny lakói közül a leg-hatalmasabb és legdicsőségesebb volt – fogant meg a bűn. Bukása előtt Lucifer volt az első oltalmazó kerub. Szent volt és makulátlan. „Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel.” „Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen valál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned.” (Ezék 28:12–15) – *A nagy küzdelem*, 493. o.

Lucifer örökké élvezhette volna Isten megbecsülését, az angyalsereg szeretetét és tiszteletét; használhatta volna nemes képességeit mások áldására és Alkotója dicsőségére. De – mondja a próféta – „szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességében” (Ezék 28:17). Luciferben lassan-lassan kialakult az önfelmagasztalás vágya. „Olyá tevéd szíved, minő az Isten szíve.” „Ezt mondad... az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén... Fölibük hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz.” (Ezék 28:6; Ésa 14:13–14) Ahelyett, hogy igyekezett volna a teremtmények Isten iránti szeretetét és hűségét a legmagasabb szintre növelni, Lucifer megpróbálta szolgálatukat és hódolatukat a maga számára megnyerni. Ez az angyalfejedelem arra a dicsőségre sóvárgott, amelyet a végtelen Atya egyedül Fiának adott, és olyan hatalomra pályázott, amelynek a gyakorlása egyedül Krisztus kiváltsága volt. – *A nagy küzdelem*, 494. o.

Sátán esete szemlélteti, hogy mit is jelent az engedetlenség, hiszen az engedetlensége miatt vettetett le a mennyből. A legmagasabb szintű képességeket és talentumokat kapta, amit teremtett lény kaphatott, ő volt az oltalmazó kerub. Bukása előtt dicsőséges pozíciót töltött be Krisztus mellett, ám mivel Istennel egyenlő akart lenni, végérvényesen megromlott.

Ez a lecke arra kell késztesen bennünket, hogy rejtőzzünk el Krisztusban. Ő minden bölcsesség, értelem és minden erő forrása. Tekints Krisztus keresztjére, üdvösségünk egyedüli zálogára. Tekints a Meg-

váltóra, amint életét adja értünk, hogy keresztényekké válhassunk! Aki igyekszik keresztényi életet élni, szembeszáll az ördög hazugságaival. Kétkedhetünk-e a nagy küzdelem végkifejletében? Isten él és uralkodik, és minden nap csodákat tesz. – *This Day with God*, 287. o.

Február 26., szerda

„Majd elvitte őt az ördög egy igen magas hegyre, és onnan megmutatta neki a föld minden birodalmát egy szempillantás alatt és így szólott hozzá: Néked adom mindezt a hatalmat és gazdagságot, mert nekem adatott az s én annak adom, akinek akarom. Ha tehát engem leborulva imádsz, mindez a tied lesz.” Jézus így felelt neki: „Távozz el Sátán, mert meg van írva: az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.”

Sátán a legvonzóbb megvilágításban tárta Jézus elé a világ minden birodalmát; felajánlotta, hogyha Jézus hajlandó őt imádni, akkor lemond a föld birtoklásának igényéről. Sátán jól tudta, hogyha Jézus végrehajtja a megváltás tervét, s meghal az emberiség megmentése érdekében, akkor hatalma korlátozódik, s végül teljesen el is veszíti azt, sőt még az életét is. Ezért jól megfontolt tervét az képezte, hogy megghiúsítsa – ha lehetséges – Isten Fiának nagy művét, amit éppen megkezdett. Ha az emberiség megváltásának terve elbukik, akkor Sátán megtartaná uralmát, melyet igényelt. Azzal áltatta magát, hogyha terve sikerül, akkor a menny Istenének akarata ellenére is uralkodni fog a világ felett. [...]

Ámde Jézus így feddi meg a kísértőt: „Távozz tőlem Sátán!” Ő csak mennyei Atyja előtt borul le. – *Tapasztalatok és látomások*, 157. o.

Sátán tulajdonának igényelte a föld minden királyságát, s megértette Jézussal, hogy megkímélheti magát a sok szenvedéstől; nem szükséges meghalnia azért, hogy a földnek birtokába jusson. Ha hajlandó őt imádni, elnyeri a föld minden birodalmát, és dicsőségesen uralkodhat felettük. De Jézus állhatatos maradt. Jól tudta, hogy eljön az az idő, midőn élete árán váltja meg az országot Sától, és egy kevés idő után neki hódol mindenki mennyben és földön egyaránt. Inkább választotta a szenvedéssel teljes életet és a rettenetes halált, az Atyától számára kijelölt utat, csak hogy jogos örököse lehessen a föld országainak, és örökös birtokában tarthassa azt meg. Majd akkor Sátán is kezeibe adatik, hogy halál által végleg megsemmisüljön, s többé sohase nyugtala-

nítsa Jézust, avagy a dicsőségben lakozó szenteket. – *Tapasztalatok és látomások*, 157. o.

Jézus nem biztatta őket könnyű munkával, ellenben megmutatta, hogy a gonosz milyen szörnyű fegyverekkel száll szembe velük. Küzdeniük kell majd „fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magaságban vannak” (Eféz 6:12). Ebben a harcban azonban nem lesznek egyedül, mert Ő velük van, és ha hittel haladnak előre, a Mindenható pajzsa fedezi be őket. Meghagyta nekik, hogy bátran és állhatatosan küzdjenek, mert a mennyei seregek vezetője küzd velük egy sorban, aki hatalmasabb mindenkinél. – *Az apostolok története*, 29. o.

Február 27., csütörtök

Mivel Isten kormányzatának alapja a szeretet törvénye, az összes teremtett lény boldogsága azon múlt, hogy tökéletes összhangban vannak-e a törvény nagyszerű elvével, az igazságossággal. Isten szeretetből fakadó szolgálatot kíván minden teremtményétől – olyan hódolatot, amely Isten jellemének megértéséből fakad. A Teremtő nem talál örömet a kikényszerített engedelmisségben. Mindenkinek szabad akaratot ad, hogy önként szolgálhasson neki. – *A nagy küzdelem*, 493. o.

A hatalmasságok és a sötétség erői összegyűltek a kereszt körül, és a hitetlenség pokoli árnyékát vetették az emberek szívébe. Amikor az Úr ezeket a lényeket teremtette, hogy királyi széke előtt álljanak, akkor szépek és dicsőségesek voltak. Kedvességük és szentségük megfelelt magasrangú állásuknak. Isten meggazdagította őket bölcsességével, és körülövezte őket a menny teljes vértetével. Az Úr szolgálói voltak. Ki tudná azonban felismerni a bukott angyalokban a dicsőséges szeráfokat, akik egykor a mennyei udvarokban szolgáltak?

A sátáni erők összeesküdtek a gonosz emberekkel, és arra igyekeztek rávenni a népeket, hogy Krisztust tartsák a bűnösök vezérének, a legnagyobb bűnösnek, és tegyék Őt a megvetés tárgyává. Azokat, akik kigúnyolták Krisztust, mikor a kereszten függött, az első nagy lázadó lelkülete befolyásolta és töltötte el. Az első nagy lázadó aljas és felháborító beszédekkel árasztotta el őket, és ő ihlette gúnyolódásaikat. Mindezzel azonban Sátán semmit sem ért el. [...]

Krisztus lehajtotta a fejét és meghalt, de rendíthetetlenül megtartotta hitét és Isten iránti engedelmisségét. „És hallék nagy szózatot az égben, amely ezt mondja vala: Most lett meg az idvesség és az erő és a mi Istenünk országa és az ő Krisztusának hatalma; mert a mi atyánkfiaiak vádolója levettetett, ki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt.” (Jel 12:10) – *Jézus élete*, 760–761. o.

Isten azért adta törvényét, hogy szabályozza a nemzetek, a családok és az egyének életét. Nincs olyan ember, aki akár a legapróbb és legtitkosabb gonoszsgot követi el, mégis megmenekül a törvény vádjai alól. A hazugság atyjának minden ténykedése fel van jegyezve a mennyei könyvekben, és akik Sátán szolgálatára adják magukat, hogy tanításaikkal és gyakorlatukkal a hazugságait képviseljék az emberek előtt, a cselekedeteik alapján lesznek elítélve. Az Isten ellen elkövetett legapróbb támadásról is számot kell adni. Amikor majd az Úr kézbe veszi az igazság kardját, akkor azt a munkát fogja elvégezni, amit csak a menny szenvedő Istene tud megtenni. Lesújt igazsággal, mivel Isten messzemenően gyűlöli a bűnt.

Az igazság úgy, ahogy Jézusban található, fontos leckékre tanít bennünket. Megmutatja, hogy Isten szeretete mennyire széles, mély és végtelen, és megmutatja, hogy Isten hajthatatlan, és meg fogja büntetni a lázadókat, akik lábbal tiporták törvényét. Ez az isteni szeretet együtt munkálkodik az Ő igazságával. Képes mélyre nyúlni az emberi szenvedés és romlás mélységeibe, hogy fölemelje az elesetteket és elnyomottakat, akik hittel és megtérő szívvel ragaszkodnak az igazsághoz. – *Lift Him Up*, 158. o.

Február 28., péntek – További tanulmányozásra

Bizonyágtételek a gyülekezeteknek, 5. köt., „Vallási és tudományos nevelés” című fejezet; *Isten csodálatos kegyelme*, „A csatamező” című fejezet.